

сватъ не бученыте, ако да не испытаме ради
гата за вѣриш.

Второ, трѣба да кажеме ѿбїе нашите сомнѣ-
я на оніа, който са доволни да ныи научатъ,
да имъ искали толкованіе на оноба което не
забываме, и да ныи научатъ єщё и оноба което
знаеме. Чесъ ради и любопытството напаче
законыте, есть една израдна и не изставля-
ща добротель. любопытството. Обаче досто-
инно е токмо въ изжыте и полезны работы,
въ не полезныте достойно е всакаго съжденія.
Трето пакъ, трѣба да дадаме потрѣбното
чиманіе на оніа който ныи бучатъ, за да се
избавиме ѿ бученіето имъ, а не дате погре-
буваме въ праздны и ничтожны работы, нито
расточаваме бѣмотъ на дрѹги размысленія
и изждавающе бучителните ни да иждивѣватъ
не времето и трудите си, защото ихъ пре-
иерчаваме.

А и погрѣшиките въ съжденіето и размысленіе
съ паче ѿ това се раждатъ защото искали да
ниниме простъ за нѣкон работы който не зна-